

Sygn. akt III KZ 63/19

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **A. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 stycznia 2020 r. zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 października 2019 r. (sygn. akt II AKo (...)) o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z dnia 25 września 2019 r. (sygn. akt V Kow (...)),

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 października 2019 r. (sygn. akt II AKo (...)) odmówiono przyjęcia wniosku skazanego A. B. o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z dnia 25 września 2019 r. (sygn. akt V Kow (...)) w przedmiocie nieuwzględnienia skargi na zarządzenie sędziego penitencjarnego z dnia 18 lipca 2019 r. o odmowie zamiany kolejności wykonania kar.

Na to zarządzenie zażalenie wniósł skarżący. Nie przedstawił w nim jednak żadnych argumentów.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zważywszy na model postępowania skargowego w kodeksie karnym wykonawczym nie ma podstaw do przyjęcia, że sąd rozpoznający skargę, jest

sądem odwoławczym. Znamionym potwierdzeniem tego wniosku jest treść art. 7 § 5 k.k.w., stanowiącego, że na postanowienie sądu wydane na skutek rozpoznania skargi zażalenie nie przysługuje. Nikt zatem nie może zaskarżyć postanowienia sądu środkiem, którego wniesienie uruchomiłoby dopiero postępowanie odwoławcze. Odnotować także trzeba, że w art. 7 k.k.w., normującym całościowo postępowanie skargowe, nie zamieszczono odesłania do jakichkolwiek innych przepisów w kwestiach nieuregulowanych, jak uczyniono to np. w art. 518 k.p.k., wiążąc w szerokim zakresie postępowanie kasacyjne z odwoławczym.

Zasadna jest zatem konstatacja, że postępowanie skargowe funkcjonujące w ramach postępowania wykonawczego, jest postępowaniem zgoła odmiennym niż odwoławcze i w art. 7 k.k.w. znajduje swoje odrębne unormowanie.

Wobec tego nie przysługuje od takiego orzeczenia wznowienie postępowania z uwagi, że nie przesądza się w nim ostatecznie i nieodwracalnie o istocie sprawy. Zgodnie z art. 80 § 2 k.k.w. sędzia penitencjarny może zarządzić wykonanie kar i środków w innej kolejności, jeżeli względy penitencjarne za tym przemawiają. Oznacza to, że powyższe względy mogą przemawiać ponownie za zmianami w ustawowo wskazanej kolejności wykonywania kar.